

andringer i Toldbefattningen. Jeg forstod ikke ret det ærede Medlems Mening dermed; men naar den ærede Taler paa Forhaand antog, at Ministeren umulig kunde have Noget derimod, da Regjeringen havde foreslaaet optaget paa Finantsloven for iaar et Stykke af den samme Befæstningslov, som ifjor var foreslaaet ved særlig Lov, saa kan jeg ikke se Styrken af dette Argument. I det ene Tilfælde have vi en beslaaende Lov, som det ærede Medlem glat nok vil forandre ved Finantsloven, i det andet Tilfælde staa vi uden nogen Lov — og jeg beklager, at vi staa saaledes. Det ene er en Forandring i en bestaaende Lov, det andet er en ren og simpel Bevillingslag. Jeg tror altsaa ikke, at denne Parallel pasiede. — Efterat det ærede Medlem paa Thingets Begne havde gjort gjældende, at det var en urimelig Forventning af Ministeren, at Thinget kunde gaa ind paa et Forslag som det foreliggende, gik det ærede Medlem over til at kritiserer de enkelte Bestemmelser i Lovforslaget, og jeg tror nok, at jeg tør sige — i alt Fald uden at gjøre mig skyldig i nogen stor Overdrivelse —, at der ikke var en eneste Bestemmelse i Lovforslaget, som fandt det ærede Medlems Bifald. Dette forundrer mig jo uengetelig, da en hel Del af Bestemmelserne ikke alene ere fuldt overensstemmende med, hvad det ærede Medlem selv har foreslaaet i sit Lovforslag, men tillige ere fuldt overensstemmende med Bestemmelserne i det Regjeringsforslag, som det ærede Medlem ydede sin Anerkjendelse. Da det ærede Thing med Laalmodighed og Opmærksomhed har fulgt den Kritik af alle Detailbestemmelserne i Lovforslaget, som er fremkommen fra det ærede Medlems Side, saa turde jeg gjøre Regning paa en lignende Overberøenhed af Thinget, naar jeg indlader mig paa at imødegaa ikke alle, men nogle af de Bemærkninger mod Lovens Detailbestemmelser, som fremkom fra det ærede Medlem. Den første Post i Lovforslaget angaar Sikorierødder, og den staaar ganske vist i Forbindelse med den ellefte Post, som blandt andet angaar den forarbejdede Sikorie. Det ærede Medlem var utifreds med, at den forarbejdede Sikorie ikke ligesom Sikorierødder var foreslaaet til toldfri Indførsel, idet det ærede Medlem mente, at der ikke var nogen Grund til at bevare den Beskyttelse for Sikoriefabrikerne, som vilde ligge i, at den forarbejdede Sikorie ogsaa for Fremtiden skulde være toldpligtig. Han mente, at det var fuldkommen tilstrækkeligt for disse Fabriker, naar de opnaaede, ikke den Beskyttelse, men den Tilgættelse med Udlandet, som han havde tilkænt dem derved, at Stenkul indgik frit. Altsaa for saa vidt Stenkul var toldfri, skulde Beskyttelsen svare til det Bøh, som ækvivalerer Tolden paa Stenkul. Jeg tror, at dette vilde være en noget haard Fremgangsmaade mod de bestaaende Sikoriefabriker. Dette er jo en ikke ubetydelig Industri her i Landet; saa vidt jeg veed, findes der en halv Snes Stykker af saadanne Fabriker.

Naar man nu ser hen til, at de i dette Dieblif have en Beskyttelse, som maa beregnes efter $1\frac{1}{2}$ Skilling Told af de raa Rødder og 7 Skilling Told af det forarbejdede Produkt — det bliver selvfølgelig ikke nøjagtig Differencen herimellem, der er Beskyttelsen, hvilket jeg vel ikke nærmere behøver at komme ind paa — saa bliver det haardt, om man paa een Gang med et Pennestrøg vilde udviisfe denne betydelige Beskyttelse. Dette vilde efter min Mening være en noget haard Fremgangsmaade mod disse Fabriker, og jeg kan ikke se rettere, end at der er noget Overræffende ved denne Haardhed, henfet til det ærede Medlems blide Tølelser ovetfor Saltraffinaderierne, som dog langt fra have samme Betydning for vort Lands Industri som Sikoriefabrikerne. For Saltraffinaderiernes Vedkommende gjælder det om en nuværende Beskyttelse af $\frac{1}{10}$ Skilling pr. Pund, det er det Bøh, og jeg ser ikke ret, at man, naar man op hæver Salttolden, vil kunne fastholde en Beskyttelse for Saltraffinaderierne; dette har heller ikke været tidligere Regjeringsforslags Tanke. At i Virkeligheden Ophævelsen af Salttolden skulde kunne spille en saadan Rolle, være saa væsentlig, at den skulde kunde ækvivalere tidligere Beskyttelse for Fabrikationer, kan jeg ikke gaa ind paa, og det forekommer mig ogsaa at være i og for sig temmelig urimeligt, at det skulde forholde sig saaledes, naar man ser hen til, at Salttolden kun er cirka 7 Skilling pr. Tønde. En anden Grund, hvorfor jeg ikke har kunnet gaa ind paa det ærede Medlems tidligere Forslag, at den forarbejdede Sikorie skulde indgaa frit, er, at den forarbejdede Sikorie, som bekendt, indgaaer indpakket i sin egen bestemte Emballage, saa at det vilde volde megen Vanskelighed for Toldvæsenet, naar den forarbejdede Sikorie indgik frit, medens Kaffesurrogater i ganske de samme Emballager skulde indgaa toldpligtig. Jeg tror derfor, at det er fuldstændig rigtigt, at man i det forelagte Forslag har sat Posten forarbejdet Sikorie ved Siden af og under samme Bilkær som forarbejdet Kaffe og andre Kaffesurrogater. — Naar der tidligere har været gjort gjældende her, at man ønskede Redskættelser i Toldafgiften paa Forbrugsartikler, saa har jeg troet, at denne Interesse for Forbrugerne i Virkeligheden kun gjaldt dem, der havde det nødig, dem, hvem en saadan Lettelse kunde komme til Nytte, som kunne mærke den, dem, der trengte dertil; men det fremgik af det ærede Medlems Uttringer, at jeg deri har taget feil, at der hos ham var en lige saa øm Interesse for dem, der forbruge Luxusvarer. — Det ærede Medlem anskede saaledes over, at Positionen 2 i Forslaget af mig var foreslaaet høiere, end sket var i hans Forslag. Denne Position angaar Vin, som indgaaer paa Glasfer. Derfor der ellers er Noget, der med temmelig stor Sikkerhed kan regnes for Luxusvarer, for en Artikel, der forbruges af de velstaaende, ja endogsaa kun af de meget velstaaende,